

Arrest

nr. 176 113 van 11 oktober 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 23 mei 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 april 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 augustus 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 september 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. LUYTENS en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U, (A.-L.S.A.R.), verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten en een sjiitisch moslim te zijn. U werd geboren op 9 januari 1991 in sector 10 van Sadr City in Bagdad. U groeide hier op en woonde hier samen met uw familie tot in het jaar 2009. Daarna verhuisden jullie naar de wijk Al Benouk, eveneens in Bagdad, waar u woonde in wijk 323, in straat 31 en op huisnummer 3. Voor uw vertrek uit Irak verbleef u ook nog een 10-tal dagen bij uw tante in de wijk El Joadin in Hurriya in Bagdad. U studeerde af aan de middelbare school in Sadr City en ging vervolgens naar de Rafidain universiteit, waar u in 2013 een licentiaat als ICT-ingenieur behaalde.

Als student werkte u op vrije dagen in de bakkerij/broodoven van Isfeia in Al Benouk. Na uw universitaire studies te hebben beëindigd solliciteerde u op verschillende plekken om aan het werk te gaan als ICT-ingenieur, maar u slaagde er niet in werk te vinden voor uw vertrek uit Irak. U bent niet gehuwd en heeft geen kinderen. Uw vader overleed aan een hartaanval in 2011. Uw moeder, uw zus en uw 2 jongste broers verblijven momenteel in Bagdad, in de wijk Hurriya bij de tante van uw moeder. Verder heeft u nog 3 broers die momenteel in Turkije verblijven, zij hebben kort na uw vertrek Irak eveneens verlaten. Uw zus (A.Z.A.R.) (OV nr. 8.003.034 en CGVS nr. 15/10256B) verblijft samen met haar echtgenoot (A.A.R.A.) (OV nr. 8.003.034 en CGVS nr. 15/10256) en dochter ook in België.

U hebt uw land van herkomst, Irak, verlaten omwille van bedreigingen van sjiitische groeperingen zoals Asaeb ahl al Haq.

Uw vader, (A.-L.A.R.), ging na zijn studies radio en televisie aan de Academie voor Schone Kunsten aan de slag als bediende voor het Ministerie van Media/Informatie onder het regime van Saddam Hussein. Hij was dichter en tekstschrijver en schreef gedichten en liederen/hymnen over de liefde, over het dagelijkse leven en ook over de oorlog en ter verheerlijking van het regime van Saddam Hussein. De hymnen en gedichten die uw vader schreef werden gezongen door bekende zangers. Daarnaast werkte uw vader ook als producer van televisieprogramma's en als journalist voor de Iraakse televisie en voor tijdschriften. Bij de val van het regime van Saddam Hussein in 2003 werden alle mediawerkers van de overheid ontslagen en hield het Ministerie van Media/informatie op te bestaan. De meeste mediawerkers, zoals uw vader, werden overgeplaatst naar het Ministerie van Cultuur en kort daarna verplicht om op pensioen te gaan. Na de val van het regime van Saddam bleef uw familie in Bagdad stad wonen. Uw vader ging wel voor een korte periode van enkele maanden naar Syrië, maar keerde al snel terug naar Bagdad. Uw vader onderhield na de val van Saddam zijn relaties met de zangers voor wie hij voordien schreef en hij bleef liedjes en gedichten voor hen schrijven. Deze gingen niet meer over de oorlog en het regime, maar over het alledaagse leven, de liefde en relaties. Hij bleef ook nog verder werken als journalist voor onder andere Auion, een maatschappelijk privé tijdschrift met artikels over cultuur en sport. En gedurende bepaalde periodes deed uw vader ook nog werk voor de Iraakse satellietzender van de overheid. U verklaart dat uw vader bang was na de val van het regime van Saddam. Hij vreesde de sjiitische Al Dawa partij, die grootschalige acties ondernam voor de liquidatie van mensen die voor Saddam hadden geschreven en gezongen. In 2009 besloot uw vader weg te gaan uit Sadr City en verhuisde uw familie naar de wijk Al Benouk. U kent de precieze reden voor deze verhuis niet, u denkt dat het iets kan te maken hebben gehad met de angst van uw vader sinds de val van Saddam. In 2011 stierf uw vader aan een hartaanval, u bleef met uw moeder en broers en zussen wonen in de wijk Al Benouk. Op 5 april 2015, een 3-tal weken voor uw vertrek uit Irak, ontving uw familie een anonieme dreigbrief. In deze brief werden jullie gewaarschuwd te vertrekken uit de wijk, zoniet zouden jullie geliquideerd worden. U vermoedt dat de brief afkomstig was van de sjiitische militie Asaeb ahl al Haq. 8 dagen later, op 13 april, ging u met deze brief naar de rechtbank om een klacht in te dienen en bescherming te vragen. Uw aangifte werd doorverwezen naar het politiekantoor voor onderzoek. Op aanraden van een vriend, die advocaat is, besloot u echter niet naar het politiekantoor te gaan. Uw vriend stelde immers dat het politiekantoor zelf ook geïnfiltreerd was door groeperingen als Asaeb ahl al Haq. Diezelfde dag vertrokken u en uw familie uit de wijk Al Benouk en gingen jullie naar de tante van uw moeder in Hurriya. U bleef nog ongeveer 10 dagen bij uw familie in Hurriya en besloot dan, op aanraden van uw moeder, het land te verlaten.

U verliet Irak op 23 april 2015. U vloog op legale wijze met uw paspoort naar Turkije. U verbleef er enkele dagen in Istanbul, waar u een smokkelaar ontmoette die u meenam naar Bodrum. Op 11 mei vertrok u vanuit Turkije naar het Griekse eiland Kos en reisde u een week later door naar Athene. Vandaaruit reisde u via Macedonië, Servië en Hongarije verder naar België. U kwam in België aan op 11 juni 2015 en diende een dag later een asielaanvraag in.

Bij een huidige terugkeer naar Irak vreest u voor uw leven. U vreest er vermoord te worden door de sjiitische milities zoals Asaeb ahl al Haq en dit omwille van de werkzaamheden van uw vader ten tijde van het regime van Saddam Hussein. U vreest dat er geen enkele plaats in Irak nog veilig is voor u.

Ter staving van uw identiteit en asielaanvraag legt u de volgende documenten neer: uw originele Iraakse identiteitskaart, uw originele Iraakse nationaliteitsbewijs, een kopie van de eerste pagina van uw Iraakse paspoort, uw originele universiteitsdiploma, uw originele lidkaart van de vakbond van ingenieurs, 6 originele badges van het werk van uw vader als dichter, journalist en mediawerker onder het regime van Saddam Hussein en na de val van het regime, een kopie van de overlijdensakte van uw vader, een kopie van het overlijdensattest van uw vader opgemaakt door het ziekenhuis, een kleurenkopie van de woonplaats/registratiekaart van uw ouders in Bagdad, de originele dreigbrief die uw familie kreeg, de originele klacht die u indiende bij de rechtbank, enkele screenshots van youtube van liedjes en gedichten die uw vader schreef, een screenshot van een lijst met namen (waaronder die van uw vader) van zangers en dichters die zouden vervolgd worden, een kopie van een lijst van hymnen die uw vader schreef en de namen van de zangers die ze zongen, een kopie van de benoeming van uw vader bij

Iraq TV, een kopie van een prijs/erkenning die uw vader kreeg van Saddam Hussein, een origineel document van de Nationale Unie van Iraakse Studenten gericht aan de Academie voor Schone Kunsten omtrent de vertaling van een document van uw vader en de originele enveloppe waarmee u enkele documenten werden toegestuurd vanuit Irak.

B. Motivering

Op basis van uw verklaringen en door onderzoek wordt door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) geconcludeerd dat u geen gegronde vrees voor een persoonlijke en doelgerichte vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, a en b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet aangetoond heeft.

U verklaart uw land van herkomst, Irak, te hebben verlaten omwille van bedreigingen die uw familie recent kreeg naar aanleiding van het werk van uw vader als dichter, mediawerker en journalist ten tijde van het regime van Saddam Hussein. Hoewel het CGVS deze door u verklaarde werkzaamheden van uw vader op geen enkele wijze wil betwisten, toont u op basis van uw verklaringen en de door u neergelegde documenten niet aan dat u en uw familie op dit moment in Irak een actuele persoonlijke en doelgerichte vrees voor vervolging hebben omwille van deze professionele activiteiten van uw vader in het verleden.

In eerste instantie zijn er uw verklaringen over wat er gebeurde na de val van het regime van Saddam Hussein, waarbij uw vader zijn werk verloor. U vertelt dat het Ministerie van Media/informatie ophield te bestaan, dat alle mediawerkers zoals uw vader werden ontslagen en later werden overgeplaatst naar het Ministerie van Cultuur, waar ze zonder te werken kort daarna op pensioen werden gezet (CGVS, p. 19). U stelt dat dit ook zo gebeurde voor uw vader, maar dat uw vader wel liedjes en gedichten bleef schrijven voor de zangers met wie hij contact had gehouden en dat hij ook als journalist bleef werken voor het tijdschrift A(u)ion. U gevraagd wat er dan verder gebeurde in de jaren na de val van Saddam en of uw vader enige problemen kreeg na zijn ontslag, aangezien u eerder vermeld had dat uw vader na de val van Saddam voor zijn veiligheid vreesde (zie vragenlijst CGVS ingevuld bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), vraag 5 en CGVS, p. 5), stelt u niets af te weten van concrete problemen (CGVS, p. 22). U denkt dat er misschien iets gebeurd kan zijn en dat hij dat niet wilde vertellen, maar u weet dat hij altijd bang was en dat hij op een bepaald moment besliste om te verhuizen naar een andere wijk (CGVS, p. 22). U voegt hieraan toe dat uw vader niet lang na de val van Saddam in 2003 voor enkele maanden naar Syrië ging, net zoals alle artiesten toen deden, maar dat hij al snel terugkeerde naar Irak en verder ook steeds bij jullie in Bagdad bleef (CGVS, p. 22-23). U gevraagd voor wie uw vader dan concreet vreesde voor zijn veiligheid na de val van het regime van Saddam en na zijn ontslag, stelt u dat hij de sjiiitische Al Dawa partij vreesde, die een actie ondernam om mensen die voor Saddam hadden geschreven en gezongen te liquideren (CGVS, p. 23). U noemt vervolgens een zekere Mutasher El Sudani als een bekende artiest die zo om het leven kwam (CGVS, p. 23). U dan gevraagd of uw vader ooit concreet en persoonlijk bedreigd werd in deze periode na zijn ontslag, stelt u dat niet te weten. U verklaart dat het kan, maar dat hij er nooit iets over verteld heeft (CGVS, p. 23). U verwijst hierbij opnieuw naar de verhuis van uw familie in 2009 naar een andere wijk in Bagdad en denkt dat er dus misschien wel iets aan de hand was (CGVS, p. 23). U even verder gevraagd of uw vader ooit op enig moment persoonlijk gezocht of gevisieerd werd door deze Al Dawa partij, stelt u dat hij niet gezocht werd door de partij maar dat hij wel bang was van hen (CGVS, p. 24). U voegt toe dat mensen zoals uw vader door hen vervolgd werden (CGVS, p. 24). U hier tenslotte een laatste keer ter verduidelijking naar gevraagd, bevestigt u dat uw vader bang was van sjiiitische partijen zoals Al Dawa, omdat zij na de val van Saddam in het algemeen mensen als uw vader viseerden, maar dat u er geen weet van heeft dat uw vader ooit op enig moment persoonlijk door hen gezocht, gevisieerd of benaderd werd (CGVS, p. 24). Enkele jaren later, in 2011, stierf uw vader een natuurlijke dood, hij kwam om het leven na een hartfalen. U gevraagd of er op enig moment in deze periode van 2003, na de val van het regime van Saddam en het ontslag van uw vader, tot in 2011 bij zijn overlijden, iets gebeurd is binnen uw familie naar aanleiding van deze vrees die uw vader had, stelt u daar niet van op de hoogte te zijn. Zover u weet is er niets gebeurd, uw vader is heel plots gestorven aan een hartaanval en dat had niets te maken met de situatie na zijn ontslag (CGVS, p. 24-25). Nergens uit de verklaringen die u hier geeft blijkt dat uw vader of uw familie, na de val van het regime van Saddam en het ontslag van uw vader, op enig moment door een bepaalde partij persoonlijk en doelgericht vervolgd werd. U heeft het over artiesten en mensen zoals uw vader die in het algemeen gevisieerd werden door de sjiiitische Al Dawa partij. Nergens haalt u echter een concreet incident aan waarbij uw vader persoonlijk werd benaderd of bedreigd. U haalt wel enkele keren uw vermoeden aan dat er misschien iets gebeurd is maar dat uw vader hier nooit iets over zou verteld hebben, zoals bijvoorbeeld bij jullie verhuis naar Al Benouk in 2009. Dit is echter een loutere speculatie van uw kant, die u met geen enkel concreet feit kan ondersteunen.

U blijft herhalen niet te weten of er ooit iets gebeurd is waarbij uw vader persoonlijk gevisieerd werd. Hierbij kan worden opgemerkt dat indien er zich in al die jaren wel iets zou hebben voorgedaan, waarbij uw vader persoonlijk bedreigd of benaderd werd door de Al Dawa partij of enige andere sjiitische partij, dat u hier dan wel degelijk iets van zou gemerkt hebben. De verhuis van uw familie naar Al Benouk in 2009 is het enige element dat u hieromtrent naar voor schuift. Echter nergens uit uw verklaringen blijkt dat deze verhuis ook maar iets zou te maken hebben met enige persoonlijke problemen die uw vader had. U weet niet waarom jullie toen verhuisd zijn, maar dit kan om eender welke reden geweest zijn. Bovendien vertelde u zelf eerder dat uw familie niet bedreigd en vervolgd werd, maar dat de verhuis naar Al Benouk meer een preventieve maatregel was (CGVS, p. 5). Het louter aanhalen van deze plotse verhuis volstaat dan ook niet om aan te tonen dat uw vader en uw familie persoonlijk vervolgd werden. Even later legt u nog een print voor van een screenshot die u nam van uw gsm, waarop een lijst te zien is van namen, vooraf gegaan door een nummer (zie document in de groene map van uw administratief dossier). U stelt dat dit namen zijn van personen, zoals uw vader, die vervolgd werden. Uw vader zou op nummer 27 staan (CGVS, p. 22). Dit document toont echter op geen enkele wijze een persoonlijke en doelgerichte vervolging van uw vader aan. Het gaat hier om een kopie/afdruk van een onvolledige lijst van namen, waar uw vader inderdaad tussen staat, maar waarop nergens melding wordt gemaakt wat voor lijst dit eigenlijk is en door wie hij werd opgesteld. Daarbij komt dat er ook geen enkele datering is terug te vinden op deze lijst en het dus niet duidelijk is of dit document dan wel recent of eerder meer dan 10 jaar geleden werd opgemaakt. Dergelijk onvolledig document kan door eender wie, eender wanneer en op eender welke wijze zijn opgesteld en heeft duidelijk geen enkele objectieve bewijswaarde. Samenvattend kan worden gesteld dat uit de verklaringen die u hier geeft en het document dat u voorlegt op geen enkele wijze kan blijken dat uw familie enige concrete persoonlijke problemen heeft gekend na het ontslag van uw vader bij de val van het regime van Saddam Hussein in 2003.

In tweede instantie zijn er uw verklaringen over de recente bedreiging die uw familie zou gekregen hebben, dewelke ook de rechtstreekse aanleiding zou geweest zijn voor uw vertrek uit Irak. U vertelt dat uw familie een anonieme dreigbrief kreeg op 5 april 2015, uw moeder vond deze op de oprit van jullie huis (CGVS, p. 26). In deze brief werden jullie gewaarschuwd te vertrekken uit de wijk, zoniet zouden jullie geliquideerd worden (CGVS, p. 26). U gevraagd of u enig idee heeft van wie deze brief afkomstig was, stelt u dit niet te weten. Er zou geen enkele naam, noch stempel op staan, hij was gewoon gericht aan uw familie (CGVS, p. 26). U voegt toe te vermoeden dat het een brief van Asaeb ahl al Haq is omdat zij actief zijn in de wijk waar jullie woonden en omdat zij ook zouden weten wie uw vader was (CGVS, p. 26-27). U ter verduidelijking gevraagd of het op de brief vermeld staat dat deze afkomstig is van Asaeb ahl al Haq, stelt u van niet (CGVS, p. 27). Uit de vertaling van de brief tijdens het gehoor op het CGVS blijkt eveneens dat dit er niet op vermeld staat (CGVS, p. 26). Om te beginnen dient te worden opgemerkt dat het hier zeer vreemd en weinig logisch overkomt dat de militie Asaeb ahl al Haq uw familie een dergelijke dreigbrief zou sturen zonder hierbij zichzelf duidelijk kenbaar te maken. Dit houdt eerder weinig steek, zeker gezien uit de informatie, waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd aan de blauwe map van uw administratief dossier, blijkt dat de sjiitische militie Asaeb ahl al Haq zeer openlijk te werk gaat. Verder dient bij deze brief te worden opgemerkt dat het hier gaat om een kopie. U stelt dat het een origineel zou zijn (CGVS, p. 26), maar er is geen enkele indicatie aanwezig op het document zelf om dit aan te tonen. Het gaat louter om een halve bladzijde gedrukte tekst, bovendien zonder enige datering. Daarbij bevestigt u zelf dat er geen enkele naam in vermeld staat of dat er niemand van uw familie persoonlijk in genoemd wordt (CGVS, p. 26). Dergelijk document kan door eender wie, eender waar en op eender welk moment gemaakt zijn en heeft geen objectieve bewijswaarde. U gevraagd of u er weet van heeft of er nog andere mensen in uw wijk in Bagdad dergelijke brieven kregen, stelt u dat niet te weten (CGVS, p. 26). Evenmin heeft u er enig idee van of andere sjiieten in uw wijk een dergelijke brief kregen, u heeft dit nooit aan iemand gevraagd (CGVS, p. 26-27). Hier komt het toch eerder vreemd over dat u na het verkrijgen van dergelijke bedreiging niet bij andere mensen in uw buurt zou gaan informeren zijn of zij met een gelijkaardige situatie te maken kregen. Bovendien lijkt het vreemd dat de sjiitische militie Asaeb ahl al Haq uw familie, ook sjiitisch, zou bedreigen de wijk te verlaten. Het is immers algemeen geweten en blijkt eveneens uit de informatie die werd toegevoegd aan de blauwe map van uw administratief dossier, dat de sjiitische militie Asaeb ahl al Haq voornamelijk soennieten viseert en bedreigt de sjiitische wijken te verlaten. U hiernaar gevraagd stelt u dat het allemaal te maken heeft met het werk van uw vader in het verleden voor het regime van Saddam (CGVS, p.25). U vervolgens gevraagd of de huidige vrees van uw familie voor de sjiitische militie Asaeb ahl al Haq loutert kadert binnen de geschiedenis van uw vader en zijn activiteiten in het verleden, bevestigt u dit (CGVS, p. 25). U gevraagd of u of iemand van uw familie, buiten deze brief, ooit nog gecontacteerd werden door deze militie Asaeb ahl al Haq, of dat iemand van uw familie ooit persoonlijk door hen werd benaderd, aangezien deze brief duidelijk een algemene brief betrof die niet aan uw familie persoonlijk gericht was, stelt u van niet (CGVS, p. 25 en 27).

Ook in de periode van 2011, toen uw vader stierf, tot in april 2015, wanneer jullie de dreigbrief zouden ontvangen hebben, hebben noch u, noch iemand van uw familie enige persoonlijke problemen ondervonden vanwege de militie Asaeb ahl al Haq of enige andere sjiitische groepering (CGVS, p. 25). Noch zou uw vader in het verleden ooit enige problemen hebben gekend met de sjiitische militie Asaeb ahl al Haq (CGVS, p. 27). Binnen de context die u hier schetst komt het dan ook zeer weinig waarschijnlijk en zeer weinig aannemelijk over dat uw familie in april 2015 plots bedreigd werd door de sjiitische militie Asaeb ahl al Haq, en wel nog, zoals u verklaart, omwille van het werk dat uw vader deed voor Saddam Hussein meer dan 12 jaar geleden. Uit uw verklaringen blijkt duidelijk dat er in al die tijd na de val van Saddam in 2003 en na het ontslag van uw vader niets gebeurd is binnen uw familie en dat uw familie op geen enkel moment te maken kreeg met enige persoonlijke problemen. Dit hoewel u duidelijk verklaart dat jullie de hele tijd in Bagdad zijn blijven wonen (CGVS, p. 8). Het lijkt dan ook zeer vreemd en weinig logisch dat Asaeb ahl al Haq uw familie plots zou beginnen viseren in april 2015 en dit omwille van feiten die dateren uit een ver verleden. Indien uw vader en uw familie werkelijk persoonlijk gevisieerd werden door de sjiitische militie Asaeb ahl al Haq of door andere sjiitische partijen, omwille van de activiteiten van uw vader in het verleden, dan zou logischerwijze van hen verwacht worden dat ze al veel eerder enige concrete actie hadden ondernomen, in plaats van hier meer dan 12 jaar mee te wachten zoals u nu verklaart. De vaststelling dat dit niet zo blijkt te zijn ondermijnt op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van de actuele vrees die u momenteel aanhaalt voor uzelf en uw familie. Aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan de waarachtigheid van de dreigbrief die u en uw familie zouden hebben verkregen van de sjiitische militie Asaeb ahl al Haq of enige andere sjiitische groepering, kan er ook geen geloof gehecht worden aan uw verdere verklaringen dat u hieromtrent een klacht zou gaan indienen zijn bij de rechtbank.

Bovendien dient bij dit alles nog te worden opgemerkt dat u verklaart dat een deel van uw familie, namelijk uw moeder en uw zus en 2 broers, momenteel nog steeds in Bagdad verblijven, in de wijk Hurriya bij de tante van uw moeder (CGVS, p. 9-10). U gevraagd of zij nog enige problemen hebben ondervonden na uw vertrek, of er nog iets gebeurd is met hen na uw vertrek, stelt u van niet (CGVS, p. 30). Dergelijke vaststelling is des te meer een duidelijke aanwijzing dat uw familie op dit moment geen persoonlijke en doelgerichte vrees koestert ten aanzien van de sjiitische militie Asaeb ahl al Haq of enige andere sjiitische groepering. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt duidelijk dat de wijk Hurriya in Bagdad een voornamelijk sjiitische wijk is, waar Asaeb ahl al Haq aanwezig is en waar ook (illegale) checkpoints zijn opgezet door deze militie. Indien uw familie werkelijk reeds meer dan 10 jaar persoonlijk zou gevisieerd worden door sjiitische groeperingen en ook nu recent persoonlijk zou gevisieerd worden door de militie Asaeb ahl al Haq, dan zou toch logischerwijze verwacht worden dat zij hierdoor momenteel wel de nodige problemen zouden ondervinden in een sjiitische wijk. De vaststelling dat dit niet zo blijkt te zijn ondermijnt wederom de waarachtigheid van uw vrees. U gevraagd of u dan enige concrete aanwijzingen heeft om aan te tonen dat u of uw familie op dit moment persoonlijk gevisieerd worden, stelt u daar niets van te hebben want u bent niet in Irak om dat te weten (CGVS, p. 30). Uw familie is echter nog wel in Bagdad in Irak en uit uw verklaringen blijkt duidelijk dat zij sinds uw vertrek geen enkel probleem hebben gekend. U voegt toe dat de dreigbrief zegt dat jullie Baathisten zijn en dat dat misschien nog een reden is om jullie te vermoorden (CGVS, p. 30). Dit is echter louter een speculatie van uw kant, die bovendien wederom betrekking heeft op zaken die dateren uit een ver verleden van meer dan 12 jaar geleden. Op basis van al uw verklaringen dient hier te worden geconcludeerd dat u niet aantoonbaar dat u, noch iemand van uw familie, op dit moment een actuele persoonlijke en doelgerichte vrees voor vervolging heeft vanwege de sjiitische militie Asaeb ahl al Haq of enige andere sjiitische groepering/partij in Irak. Uw verklaring dat 3 van uw broers, na uw vertrek, Irak eveneens hebben verlaten en momenteel in Turkije verblijven, (CGVS, p. 10) is geenszins een bewijs voor de door u beweerde problemen of actuele vrees die uw familie momenteel zou hebben in Irak. Uw broers kunnen immers om eender welke reden vertrokken zijn.

Uit alle bovenstaande vaststellingen blijkt duidelijk dat u het niet aannemelijk maakt dat u bij een huidige terugkeer naar Irak een gegronde persoonlijke en doelgerichte vrees voor vervolging heeft en dus nood heeft aan internationale bescherming. U komt dan ook niet in aanmerking voor de toekenning van de Vluchtelingenstatus. Op basis van uw verklaringen maakt u het evenmin aannemelijk dat u een risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

De documenten die u voorlegt zijn niet van die aard dat ze bovenstaande beoordeling kunnen wijzigen. In verband met deze documenten dient te worden opgemerkt dat deze enkel bewijswaarde hebben indien zij worden ondersteund door een waarachtig en plausibel asielrelaas, wat in casu niet het geval blijkt te zijn. De identiteitsdocumenten die u voorlegt (uw identiteitskaart, uw nationaliteitsbewijs, de eerste bladzijde van uw paspoort, uw universitaire diploma, uw lidkaart van de vakbond van ingenieurs en de woonplaats/registratiekaart van uw ouders) zijn louter een indicatie van uw identiteit, nationaliteit

en herkomst, dewelke niet betwist worden door het CGVS. De documenten die u voorlegt over de studies en werkzaamheden van uw vader tijdens en na de val van het regime van Saddam Hussein (badges en lidkaarten van uw vader als journalist, mediawerker en artiest, screenshots van youtube van gedichten en liedjes die uw vader schreef, een lijst met hymnen eveneens geschreven door uw vader, een benoeming van uw vader voor Iraq TV, een prijs/erkenning die uw vader kreeg van Saddam Hussein en een document van de studies van uw vader aan de Academie voor Schone Kunsten) zijn louter een indicatie van de professionele activiteiten van uw vader, dewelke, zoals reeds werd aangehaald, evenmin in twijfel getrokken worden door het CGVS. De kopieën van de overlijdensakte van uw vader en van zijn overlijdensattest van het ziekenhuis zijn louter een indicatie ter ondersteuning van uw verklaring dat uw vader in 2011 stierf ten gevolge van een hartfalen, wat het CGVS wederom op geen enkele manier wil betwisten. Uit voorgaande argumentatie blijkt reeds duidelijk dat er geen geloof kan gehecht worden aan de authenticiteit van de dreigbrief die uw familie zou hebben verkregen van de militie Asaeb ahl al Haq of van enige andere sjiiitische groepering. Hetzelfde geldt voor de klacht die u zou ingediend hebben bij de rechtbank. Aangezien er geen geloof wordt gehecht aan de authenticiteit van de dreigbrief wordt er evenmin geloof gehecht aan uw verklaring dat u hiervoor naar de rechtbank zou gegaan zijn. En tot slot werd in voorgaande argumentatie eveneens reeds opgemerkt dat de screenshotprint met daarop een lijst van namen, waaronder die van uw vader, van mensen die zouden bedreigd/vervolgd worden, geen enkele objectieve bewijswaarde heeft. Aan dit alles dient bovendien te worden toegevoegd dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan de blauwe map van uw administratieve dossier is toegevoegd, dat Iraakse documenten weinig waarde hebben gezien de hoge graad van corruptie en vervalsing in Irak. Iraakse documenten hebben bijgevolg slechts een zeer beperkte bewijswaarde bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van het asielrelaas en de identiteit van een Iraakse asielzoeker.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 31 maart 2016 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR's "Position on Returns to Iraq" dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de Bagdad te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. In vergelijking met het hoogtepunt van de "Breaking the Walls"-campagne van Al-Qaeda in Irak in 2013 liggen de aantallen van aanslagen en slachtoffers in 2015 echter beduidend lager.

In 2012-2013 vonden goed coördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, vaak gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is evenwel veranderd. Er vinden nauwelijks gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, maar frequente, vaak minder zware aanslagen. Sinds begin 2016 heeft IS twee aanvallen uitgevoerd waarbij militaire tactieken gehanteerd werd, namelijk een aanval op een winkelcentrum op 11 januari 2016, en een dubbele aanval op Abu Ghraib op 28 februari 2016. Dergelijke gecombineerde militaire operaties blijven echter zeer uitzonderlijk. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiiitische milities op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden.

Uit de dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in de provincie Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen, zoals daar zijn de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevalen. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4555 km², telt iets meer dan 7 miljoen inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad. De scholen zijn open en er is gezondheidszorg. Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, bleven tijdens de ramadan voor het eerst weer 's nachts restaurants open, blijven de verkeerswegen open, is de internationale luchthaven operationeel, en is de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad. De impact van geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Bagdad te verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve dient aan dit alles te worden toegevoegd dat de asielaanvraag van uw zus (A.Z.A.R.) en haar echtgenoot (A.A.R.A.) volledig los staat van uw asielaanvraag. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat uw problemen en de reden waarom u Irak verlaten heeft op directe wijze ook maar iets te maken hebben met de redenen waarom zij vertrokken zijn uit Irak. U bevestigt ook zelf dat uw problemen in Irak niets te maken hebben met de problemen van uw zus en de reden waarom zij en haar echtgenoot besloten het land te verlaten (CGVS, p. 3). Uw zus en haar echtgenoot dienden een eigen asielaanvraag in op basis van eigen persoonlijke motieven, dewelke dan ook individueel werden beoordeeld door het CGVS.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.2. Verzoeker wijst erop dat er nieuwe feitelijke elementen voorhanden zijn. Er is een nieuwe dreigbrief geweest waarin verzoeker en zijn broers worden gesommeerd om AAH te vervoegen. Bovendien is één van verzoekers broers recent om het leven gekomen. Verzoeker legt ter staving hiervan de kopieën neer van een brief van AAH en de overlijdensakte van zijn broer. Ter terechtzitting toont hij het origineel van de overlijdensakte van zijn broer.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker kan zich niet vinden in de motieven van de bestreden beslissing en acht deze onvoldoende.

Verzoeker benadrukt dat een essentieel gegeven, met name de rol van zijn vader onder het voormalige regime van Saddam Hoessein, niet wordt betwist. De bestreden beslissing onderzoekt enkel de verklaringen van verzoeker en acht deze ongeloofwaardig zonder hiervoor enige objectieve reden aan te halen. De neergelegde documenten worden als niet authentiek beschouwd. Verzoeker betwist deze subjectieve benadering en verwijt het CGVS dat niet werd onderzocht welke risico's het met zich brengt dat hij behoort tot een familie die het voormalige regime verheerlijkte. Verzoeker vervolgt:

"Hoe dan ook, ivm de verklaringen van verzoeker over de toestand na de val van het regime in 2003 en de gevolgen hiervan voor zijn vader, dient opgemerkt te worden dat verzoeker hieromtrent duidelijke en éénsluidende verklaringen heeft afgelegd, die wijzen op een klimaat van angst en onveiligheid, dat kon geobjectiveerd worden door de vervolging van heel wat oude getrouwen van Saddam Hussein, zij het dat verzoeker geen concrete informatie heeft omtrent deze zaken die zich immers hebben afgespeeld toen hij nog maar amper een kind was (12 jaar en daarna), en anderzijds die destijds- en dit gezien zijn jonge leeftijd,- hoe dan ook alleen zijn vader aangingen. Het is niet meer dan normaal dat de vader zijn jonge kinderen niet zou betrokken hebben bij ernstige problemen inzake bedreigingen, onveiligheid enz, teneinde hun ontwikkeling niet nodeloos te verstoren. Anno 2016 kan hij zeker geen concrete informatie meer aanhalen, temeer daar hij ook de bron niet meer ter beschikking heeft (zijn vader is 5 jaar geleden overleden). Verzoekers verklaringen wijzen in tegenstelling tot wat de bestreden beslissing doet uitschijnen op een reële doorleefde situatie, zoals ze ten tijde van de gebeurtenissen door de ogen van de "jongen" werden geregistreerd.

Verzoeker legde een lijst neer van personen die geassocieerd werden met de Baath partij en die om die reden vervolgd werden; ook al wordt deze lijst als "vaag" omschreven, neemt dit niet weg dat het om een belangrijke aanwijzing gaat inzake de vervolging van verzoekers vader; ook verwerende partij heeft de plicht om op positieve wijze mee te werken aan de waarheidsvinding inzake complexe situaties en kan zich niet verschuilen achter het voorwendsel dat de aanwijzingen vaag zijn.

Zij heeft ook wel de plicht en de verplichting om alle elementen die kunnen wijzen op een nood aan bescherming op grondige wijze te screenen en te onderzoeken."

Omtrent de recente bedreigingen die zijn familie ontving, doet verzoeker gelden:

"Verzoeker betreurt dat ook hier de redenering weer zeer kort door de bocht gaat; in plaats van het risico van verzoeker(s familie-), gelet op het profiel, af te toetsen rekening houdend met de stijgende macht van de sjiitische milities in Bagdad, beperkt de bestreden beslissing er zich toe zelfgenoegzaam te oordelen dat de verklaringen van verzoeker niet aannemelijk zijn, omdat een anonieme dreigbrief niet overeenstemt met de gebruikelijke modus operandi van de milities; zij voegt er nog aan toe dat het niet logisch is dat verzoeker niet eens bij andere mensen in de buurt navraag zou gaan doen zijn of zij met een gelijkaardige situatie te maken kregen ?!...en dat het ook niet klopt dat sjiitische milities sjiieten zouden kunnen bedreigen...

Deze motivering geeft blijk van stereotypering zonder enige rekening te houden, precies met de aanleiding van de bedreigingen, namelijk de banden met het Saddam regime; de haat die de sjiitische milities koesteren tegen alles en iedereen die destijds met het Saddam regime de sjieten hebben vernederd is wel degelijk een objectief gegeven en inspiratie voor het thans broeiende geweld in de hoofdstad- uiteraard naast de andere doelgroepen die zij thans viseren, gelet op het conflict met IS, en die weliswaar hoofdzakelijk sunnieten zijn.

Dat verzoekers familie pas anno 2015 terug in het vizier is gekomen van sjiitische milities is bovendien niet zo vreemd als de bestreden beslissing het wil laten uitschijnen, aangezien de macht en het geweld in de hoofdstad immers pas sedert medio 2014 escaleert, grotendeels aangewakkerd door de het geweld dat elders in Irak plaatsvind tussen overheid en milities enerzijds en IS anderzijds.

Trouwens het is niet zo dat ze er manifest 12 jaar mee gewacht hebben, aangezien verzoekers vader, vanaf de val van het regime uiterst voorzichtig en manifest in angst leefde...maar uiteraard is het algemeen geweldklimaat en de stijgende macht van de milities anno 2014-2015 van die aard dat zij inderdaad tot actie kunnen overgaan, ook tegen oude vijanden (waarvan de meesten trouwens

daadwerkelijk het land reeds lang geleden verlaten hebben, en dit zal niet door verwerende partij betwist worden)”

Vervolgens voert verzoeker aan:

“Verzoeker kan ook deze verwijzing naar het verblijf van een deel van zijn familie in Bagdad niet beschouwen als een afdoende motivering voor de ongeloofwaardigheid van zijn vrees voor vervolging. Het is nu eenmaal niet mogelijk voor de hele familie om het land te verlaten. Het feit dat zijn broers ook naar Turkije zijn vertrokken is wel degelijk een objectieve indicatie dat zij zich ook niet veilig achten in Irak.

Hoe dan ook, sedert het gehoor zijn er wel degelijk nieuwe gegevens voorhanden die wijzen op een persoonlijke vervolging (van de familie).

Verzoeker legt hieromtrent bijkomende stukken neer.”

Aangaande de neergelegde documenten, betoogt verzoeker:

“Verzoeker kan alleen maar benadrukken en de aandacht vestigen op het feit dat hij de waarheid heeft verteld en dat hij alle documenten en stukken die hij in zijn bezit had, overlegd heeft teneinde inzicht en transparantie te verstrekken omtrent zijn levensomstandigheden, zijn sociale en economische toestand, zijn familiale herkomst enz.

Verzoeker is dan ook verbaasd dat dit op geen enkele wijze als een positieve indicatie voor zijn geloofwaardigheid wordt aanvaard; anderzijds is ook de logica ivm de anonieme dreigbrief en de klacht bij de politie verre van overtuigend, laat staan afdoend, temeer daar verzoeker dit alles in detail heeft toegelicht.”

Betreffende de veiligheidssituatie in Bagdad, stelt verzoeker:

“Verzoeker begrijpt niet waarom er op grond van deze overwegingen besloten wordt dat er in zijn geval geen sprake is om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon; er wordt geen directe link gelegd met zijn persoonlijke omstandigheden, alhoewel dit toch de vereiste is, aldus de gemaakte analyse.

Hij kan niet zomaar vergeleken worden met elke Irakees en de individuele gegevens dienen dan ook afgetoetst te worden in een beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming.”

Verzoeker behoudt zich tot slot het recht voor om terug te komen op de asielmotieven van zijn familieleden, mocht hij hierin meer inzicht krijgen.

2.1.2. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog een brief en een overlijdensakte bij het verzoekschrift (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlagen 3-4).

2.2. Verweerder legt op 29 augustus 2016 een aanvullende nota neer (rechtsplegingsdossier, stuk 8). Bij deze aanvullende nota voegt verweerder de COI Focus “IRAK, De veiligheidssituatie in Bagdad” van 23 juni 2016, de COI Focus “IRAK, De veiligheidssituatie in Bagdad, ontwikkelingen van 1 juni tot 12 augustus 2016” van 12 augustus 2016 en een bijdrage van “Musings on Iraq” van 16 augustus 2016.

2.3.1. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3.2. Verzoeker stelt zijn land en regio van herkomst te hebben verlaten ingevolge bedreigingen vanwege AAH. Hij wijt deze bedreigingen aan het verleden van zijn vader.

Dienaangaande wordt in de bestreden beslissing echter vooreerst met recht gemotiveerd:

“In eerste instantie zijn er uw verklaringen over wat er gebeurde na de val van het regime van Saddam Hussein, waarbij uw vader zijn werk verloor. U vertelt dat het Ministerie van Media/informatie ophield te bestaan, dat alle mediawerkers zoals uw vader werden ontslagen en later werden overgeplaatst naar het Ministerie van Cultuur, waar ze zonder te werken kort daarna op pensioen werden gezet (CGVS, p. 19). U stelt dat dit ook zo gebeurde voor uw vader, maar dat uw vader wel liedjes en gedichten bleef schrijven voor de zangers met wie hij contact had gehouden en dat hij ook als journalist bleef werken voor het tijdschrift A(u)ion. U gevraagd wat er dan verder gebeurde in de jaren na de val van Saddam en of uw vader enige problemen kreeg na zijn ontslag, aangezien u eerder vermeld had dat uw vader na de

val van Saddam voor zijn veiligheid vreesde (zie vragenlijst CGVS ingevuld bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), vraag 5 en CGVS, p. 5), stelt u niets af te weten van concrete problemen (CGVS, p. 22). U denkt dat er misschien iets gebeurd kan zijn en dat hij dat niet wilde vertellen, maar u weet dat hij altijd bang was en dat hij op een bepaald moment besliste om te verhuizen naar een andere wijk (CGVS, p. 22). U voegt hieraan toe dat uw vader niet lang na de val van Saddam in 2003 voor enkele maanden naar Syrië ging, net zoals alle artiesten toen deden, maar dat hij al snel terugkeerde naar Irak en verder ook steeds bij jullie in Bagdad bleef (CGVS, p. 22-23). U gevraagd voor wie uw vader dan concreet vreesde voor zijn veiligheid na de val van het regime van Saddam en na zijn ontslag, stelt u dat hij de sjitische Al Dawa partij vreesde, die een actie ondernam om mensen die voor Saddam hadden geschreven en gezongen te liquideren (CGVS, p. 23). U noemt vervolgens een zekere Mutasher El Sudani als een bekende artiest die zo om het leven kwam (CGVS, p. 23). U dan gevraagd of uw vader ooit concreet en persoonlijk bedreigd werd in deze periode na zijn ontslag, stelt u dat niet te weten. U verklaart dat het kan, maar dat hij er nooit iets over verteld heeft (CGVS, p. 23). U verwijst hierbij opnieuw naar de verhuis van uw familie in 2009 naar een andere wijk in Bagdad en denkt dat er dus misschien wel iets aan de hand was (CGVS, p. 23). U even verder gevraagd of uw vader ooit op enig moment persoonlijk gezocht of gevisieerd werd door deze Al Dawa partij, stelt u dat hij niet gezocht werd door de partij maar dat hij wel bang was van hen (CGVS, p. 24). U voegt toe dat mensen zoals uw vader door hen vervolgd werden (CGVS, p. 24). U hier tenslotte een laatste keer ter verduidelijking naar gevraagd, bevestigt u dat uw vader bang was van sjitische partijen zoals Al Dawa, omdat zij na de val van Saddam in het algemeen mensen als uw vader viseerden, maar dat u er geen weet van heeft dat uw vader ooit op enig moment persoonlijk door hen gezocht, gevisieerd of benaderd werd (CGVS, p. 24). Enkele jaren later, in 2011, stierf uw vader een natuurlijke dood, hij kwam om het leven na een hartfalen. U gevraagd of er op enig moment in deze periode van 2003, na de val van het regime van Saddam en het ontslag van uw vader, tot in 2011 bij zijn overlijden, iets gebeurd is binnen uw familie naar aanleiding van deze vrees die uw vader had, stelt u daar niet van op de hoogte te zijn. Zover u weet is er niets gebeurd, uw vader is heel plots gestorven aan een hartaanval en dat had niets te maken met de situatie na zijn ontslag (CGVS, p. 24-25). Nergens uit de verklaringen die u hier geeft blijkt dat uw vader of uw familie, na de val van het regime van Saddam en het ontslag van uw vader, op enig moment door een bepaalde partij persoonlijk en doelgericht vervolgd werd. U heeft het over artiesten en mensen zoals uw vader die in het algemeen gevisieerd werden door de sjitische Al Dawa partij. Nergens haalt u echter een concreet incident aan waarbij uw vader persoonlijk werd benaderd of bedreigd. U haalt wel enkele keren uw vermoeden aan dat er misschien iets gebeurd is maar dat uw vader hier nooit iets over zou verteld hebben, zoals bijvoorbeeld bij jullie verhuis naar Al Benouk in 2009. Dit is echter een loutere speculatie van uw kant, die u met geen enkel concreet feit kan ondersteunen. U blijft herhalen niet te weten of er ooit iets gebeurd is waarbij uw vader persoonlijk gevisieerd werd. Hierbij kan worden opgemerkt dat indien er zich in al die jaren wel iets zou hebben voorgedaan, waarbij uw vader persoonlijk bedreigd of benaderd werd door de Al Dawa partij of enige andere sjitische partij, dat u hier dan wel degelijk iets van zou gemerkt hebben. De verhuis van uw familie naar Al Benouk in 2009 is het enige element dat u hieromtrent naar voor schuift. Echter nergens uit uw verklaringen blijkt dat deze verhuis ook maar iets zou te maken hebben met enige persoonlijke problemen die uw vader had. U weet niet waarom jullie toen verhuisd zijn, maar dit kan om eender welke reden geweest zijn. Bovendien vertelde u zelf eerder dat uw familie niet bedreigd en vervolgd werd, maar dat de verhuis naar Al Benouk meer een preventieve maatregel was (CGVS, p. 5). Het louter aanhalen van deze plotse verhuis volstaat dan ook niet om aan te tonen dat uw vader en uw familie persoonlijk vervolgd werden. Even later legt u nog een print voor van een screenshot die u nam van uw gsm, waarop een lijst te zien is van namen, vooraf gegaan door een nummer (zie document in de groene map van uw administratief dossier). U stelt dat dit namen zijn van personen, zoals uw vader, die vervolgd werden. Uw vader zou op nummer 27 staan (CGVS, p. 22). Dit document toont echter op geen enkele wijze een persoonlijke en doelgerichte vervolging van uw vader aan. Het gaat hier om een kopie/afdruk van een onvolledige lijst van namen, waar uw vader inderdaad tussen staat, maar waarop nergens melding wordt gemaakt wat voor lijst dit eigenlijk is en door wie hij werd opgesteld. Daarbij komt dat er ook geen enkele datering is terug te vinden op deze lijst en het dus niet duidelijk is of dit document dan wel recent of eerder meer dan 10 jaar geleden werd opgemaakt. Dergelijk onvolledig document kan door eender wie, eender wanneer en op eender welke wijze zijn opgesteld en heeft duidelijk geen enkele objectieve bewijswaarde. Samenvattend kan worden gesteld dat uit de verklaringen die u hier geeft en het document dat u voorlegt op geen enkele wijze kan blijken dat uw familie enige concrete persoonlijke problemen heeft gekend na het ontslag van uw vader bij de val van het regime van Saddam Hussein in 2003."

Verzoeker slaagt er niet in deze motieven te ontkrachten. Dat de risico's die het behoren tot zijn familie met zich brengt niet zouden zijn onderzocht, vormt een loutere miskenning van de voormelde vaststellingen en kan niet worden gevolgd.

De loutere hypothese dat zijn vader mogelijks ernstige problemen kende en deze verborgen hield voor zijn kinderen, kan voorts bezwaarlijk volstaan om afbreuk te doen aan voormelde motieven en in hoofde van verzoeker een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken. Verzoeker beperkt zich hiermee immers andermaal tot loutere speculatie en vermoedens om zijn vrees te onderbouwen. Hij haalt niet één concreet en objectief feit of element aan waaruit zou kunnen worden afgeleid dat hij en zijn familie werden gevisieerd omwille van het verleden van zijn vader. Indien dit daadwerkelijk zo was en zijn vader en zijn familie werkelijk ernstige problemen kenden, kan redelijkerwijze worden aangenomen dat verzoeker hiervan toch iets zou hebben gemerkt. Verzoeker voert verder geen dienstige argumenten aan ter weerlegging van de vaststellingen die omtrent de neergelegde lijst gedaan worden.

Voorts wordt in de bestreden beslissing met reden gesteld:

“In tweede instantie zijn er uw verklaringen over de recente bedreiging die uw familie zou gekregen hebben, dewelke ook de rechtstreekse aanleiding zou geweest zijn voor uw vertrek uit Irak. U vertelt dat uw familie een anonieme dreigbrief kreeg op 5 april 2015, uw moeder vond deze op de oprit van jullie huis (CGVS, p. 26). In deze brief werden jullie gewaarschuwd te vertrekken uit de wijk, zoniet zouden jullie geliquideerd worden (CGVS, p. 26). U gevraagd of u enig idee heeft van wie deze brief afkomstig was, stelt u dit niet te weten. Er zou geen enkele naam, noch stempel op staan, hij was gewoon gericht aan uw familie (CGVS, p. 26). U voegt toe te vermoeden dat het een brief van Asaeb ahl al Haq is omdat zij actief zijn in de wijk waar jullie woonden en omdat zij ook zouden weten wie uw vader was (CGVS, p. 26-27). U ter verduidelijking gevraagd of het op de brief vermeld staat dat deze afkomstig is van Asaeb ahl al Haq, stelt u van niet (CGVS, p. 27). Uit de vertaling van de brief tijdens het gehoor op het CGVS blijkt eveneens dat dit er niet op vermeld staat (CGVS, p. 26). Om te beginnen dient te worden opgemerkt dat het hier zeer vreemd en weinig logisch overkomt dat de militie Asaeb ahl al Haq uw familie een dergelijke dreigbrief zou sturen zonder hierbij zichzelf duidelijk kenbaar te maken. Dit houdt eerder weinig steek, zeker gezien uit de informatie, waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd aan de blauwe map van uw administratief dossier, blijkt dat de sjiitische militie Asaeb ahl al Haq zeer openlijk te werk gaat. Verder dient bij deze brief te worden opgemerkt dat het hier gaat om een kopie. U stelt dat het een origineel zou zijn (CGVS, p. 26), maar er is geen enkele indicatie aanwezig op het document zelf om dit aan te tonen. Het gaat louter om een halve bladzijde gedrukte tekst, bovendien zonder enige datering. Daarbij bevestigt u zelf dat er geen enkele naam in vermeld staat of dat er niemand van uw familie persoonlijk in genoemd wordt (CGVS, p. 26). Dergelijk document kan door eender wie, eender waar en op eender welk moment gemaakt zijn en heeft geen objectieve bewijswaarde. U gevraagd of u er weet van heeft of er nog andere mensen in uw wijk in Bagdad dergelijke brieven kregen, stelt u dat niet te weten (CGVS, p. 26). Evenmin heeft u er enig idee van of andere sjiieten in uw wijk een dergelijke brief kregen, u heeft dit nooit aan iemand gevraagd (CGVS, p. 26-27). Hier komt het toch eerder vreemd over dat u na het verkrijgen van dergelijke bedreiging niet bij andere mensen in uw buurt zou gaan informeren zijn of zij met een gelijkaardige situatie te maken kregen.

(...)

U hiernaar gevraagd stelt u dat het allemaal te maken heeft met het werk van uw vader in het verleden voor het regime van Saddam (CGVS, p.25). U vervolgens gevraagd of de huidige vrees van uw familie voor de sjiitische militie Asaeb ahl al Haq loutert kadert binnen de geschiedenis van uw vader en zijn activiteiten in het verleden, bevestigt u dit (CGVS, p. 25). U gevraagd of u of iemand van uw familie, buiten deze brief, ooit nog gecontacteerd werden door deze militie Asaeb ahl al Haq, of dat iemand van uw familie ooit persoonlijk door hen werd benaderd, aangezien deze brief duidelijk een algemene brief betrof die niet aan uw familie persoonlijk gericht was, stelt u van niet (CGVS, p. 25 en 27). Ook in de periode van 2011, toen uw vader stierf, tot in april 2015, wanneer jullie de dreigbrief zouden ontvangen hebben, hebben noch u, noch iemand van uw familie enige persoonlijke problemen ondervonden vanwege de militie Asaeb ahl al Haq of enige andere sjiitische groepering (CGVS, p. 25). Noch zou uw vader in het verleden ooit enige problemen hebben gekend met de sjiitische militie Asaeb ahl al Haq (CGVS, p. 27). Binnen de context die u hier schetst komt het dan ook zeer weinig waarschijnlijk en zeer weinig aannemelijk over dat uw familie in april 2015 plots bedreigd werd door de sjiitische militie Asaeb ahl al Haq, en wel nog, zoals u verklaart, omwille van het werk dat uw vader deed voor Saddam Hussein meer dan 12 jaar geleden. Uit uw verklaringen blijkt duidelijk dat er in al die tijd na de val van Saddam in 2003 en na het ontslag van uw vader niets gebeurd is binnen uw familie en dat uw familie op geen enkel moment te maken kreeg met enige persoonlijke problemen. Dit hoewel u duidelijk verklaart dat jullie de hele tijd in Bagdad zijn blijven wonen (CGVS, p. 8). Het lijkt dan ook zeer vreemd en weinig logisch dat Asaeb ahl al Haq uw familie plots zou beginnen viseren in april 2015 en dit omwille van feiten die dateren uit een ver verleden.

Indien uw vader en uw familie werkelijk persoonlijk gevisieerd werden door de sjiitische militie Asaeb ahl al Haq of door andere sjiitische partijen, omwille van de activiteiten van uw vader in het verleden, dan zou logischerwijze van hen verwacht worden dat ze al veel eerder enige concrete actie hadden ondernomen, in plaats van hier meer dan 12 jaar mee te wachten zoals u nu verklaart. De vaststelling dat dit niet zo blijkt te zijn ondermijnt op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van de actuele vrees die u momenteel aanhaalt voor uzelf en uw familie. Aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan de waarachtigheid van de dreigbrief die u en uw familie zouden hebben verkregen van de sjiitische militie Asaeb ahl al Haq of enige andere sjiitische groepering, kan er ook geen geloof gehecht worden aan uw verdere verklaringen dat u hieromtrent een klacht zou gaan indienen zijn bij de rechtbank."

Verzoeker slaagt er niet in deze motieven te weerleggen. Gezien de sjiitische milities blijkens de informatie in het administratief dossier (map 'landeninformatie') en zoals verzoeker in het onderhavige verzoekschrift ook duidelijk erkent reeds geruime tijd en zeker sedert 2014 veel macht genieten in Bagdad, is het weldegelijk onaannemelijk dat zij verzoeker en diens familie slechts medio 2015 en op plotse wijze zouden bedreigen ingevolge het verre verleden van verzoekers reeds jarenlang overleden vader. Verzoeker voert voorts geen dienstige argumenten aan tegen de terechte vaststellingen omtrent de onaannemelijke wijze waarop AAH verzoeker en diens familie zou hebben bedreigd, omtrent de neergelegde dreigbrief en omtrent de het bevreemdende gebrek aan pogingen om zich te informeren inzake personen in de wijk met vergelijkbare problemen.

Verder wordt in de bestreden beslissing terecht gemotiveerd:

"Bovendien dient bij dit alles nog te worden opgemerkt dat u verklaart dat een deel van uw familie, namelijk uw moeder en uw zus en 2 broers, momenteel nog steeds in Bagdad verblijven, in de wijk Hurriya bij de tante van uw moeder (CGVS, p. 9-10). U gevraagd of zij nog enige problemen hebben ondervonden na uw vertrek, of er nog iets gebeurd is met hen na uw vertrek, stelt u van niet (CGVS, p. 30). Dergelijke vaststelling is des te meer een duidelijke aanwijzing dat uw familie op dit moment geen persoonlijke en doelgerichte vrees koestert ten aanzien van de sjiitische militie Asaeb ahl al Haq of enige andere sjiitische groepering. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt duidelijk dat de wijk Hurriya in Bagdad een voornamelijk sjiitische wijk is, waar Asaeb ahl al Haq aanwezig is en waar ook (illegale) checkpoints zijn opgezet door deze militie. Indien uw familie werkelijk reeds meer dan 10 jaar persoonlijk zou gevisieerd worden door sjiitische groeperingen en ook nu recent persoonlijk zou gevisieerd worden door de militie Asaeb ahl al Haq, dan zou toch logischerwijze verwacht worden dat zij hierdoor momenteel wel de nodige problemen zouden ondervinden in een sjiitische wijk. De vaststelling dat dit niet zo blijkt te zijn ondermijnt wederom de waarachtigheid van uw vrees. U gevraagd of u dan enige concrete aanwijzingen heeft om aan te tonen dat u of uw familie op dit moment persoonlijk gevisieerd worden, stelt u daar niets van te hebben want u bent niet in Irak om dat te weten (CGVS, p. 30). Uw familie is echter nog wel in Bagdad in Irak en uit uw verklaringen blijkt duidelijk dat zij sinds uw vertrek geen enkel probleem hebben gekend. U voegt toe dat de dreigbrief zegt dat jullie Baathisten zijn en dat dat misschien nog een reden is om jullie te vermoorden (CGVS, p. 30). Dit is echter louter een speculatie van uw kant, die bovendien wederom betrekking heeft op zaken die dateren uit een ver verleden van meer dan 12 jaar geleden. Op basis van al uw verklaringen dient hier te worden geconcludeerd dat u niet aantoonst dat u, noch iemand van uw familie, op dit moment een actuele persoonlijke en doelgerichte vrees voor vervolging heeft vanwege de sjiitische militie Asaeb ahl al Haq of enige andere sjiitische groepering/partij in Irak. Uw verklaring dat 3 van uw broers, na uw vertrek, Irak eveneens hebben verlaten en momenteel in Turkije verblijven, (CGVS, p. 10) is geenszins een bewijs voor de door u beweemde problemen of actuele vrees die uw familie momenteel zou hebben in Irak. Uw broers kunnen immers om eender welke reden vertrokken zijn."

Verzoeker voert geen dienstige argumenten aan ter weerlegging van voormelde motivering. De bewering dat het onmogelijk is voor de hele familie om het land te verlaten, doet aan het voorgaande geenszins afbreuk. Verzoeker gaat hiermee immers voorbij aan de kern van voormelde motivering, die eruit bestaat dat zijn familie in zijn land en regio van herkomst en in de overwegend sjiitische Hurriya-wijk geen problemen kende met het nochtans sterk aanwezige AAH. Dit is niet aannemelijk indien verzoeker en zijn familie daadwerkelijk door deze groepering werden gevisieerd. Verder wordt verweerder bijgetreden waar deze stelt dat verzoekers broers Irak om eender welke reden verlaten kunnen hebben. Bijgevolg vormt hun loutere vertrek in tegenstelling met wat verzoeker voorhoudt geenszins een objectieve indicatie voor zijn voorgehouden problemen en vrees.

Waar verzoeker beweert dat zijn familie nieuwe problemen heeft gekend, dient voorts te worden opgemerkt dat aan deze beweemde problemen geen geloof kan worden gehecht. Vooreerst kan worden opgemerkt dat het niet aannemelijk is dat AAH zijn familieleden in de Hurriya-wijk na zijn vertrek aanvankelijk maandenlang met rust lieten om hen vervolgens plots opnieuw te viseren.

Verder houdt het geen steek dat AAH, de groepering die er volgens verzoekers eerdere verklaringen voorheen duidelijk op uit was om hem en zijn familieleden te vervolgen en die hen in dit kader met de dood bedreigde, verzoeker en diens broer een jaar later plots zouden oproepen om deze groepering te vervoegen (rechtsplegingsdossier, stuk 1, nr.6).

Verder kan aan de stukken die verzoeker ter staving van de voormelde nieuwe feiten neerlegt niet de minste bewijswaarde worden gehecht (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlagen 3-4). De brief van AAH wordt slechts neergelegd in de vorm van een makkelijk manipuleerbare kopie. Verder betreft dit een document waarvan de herkomst niet kan worden nagegaan en dat door om het even wie met een computer, om het even waar en om het even wanneer kan zijn opgesteld.

De overlijdensakte gaat niet vergezeld van een voor eensluidend verklaarde vertaling in de zin van artikel 8 PR CGVS. Bijgevolg is het onmogelijk de inhoud van dit stuk na te gaan. Hoe dan ook blijkt uit de informatie in het administratief dossier (map 'landeninformatie') dat in Irak met zulke documenten op grote schaal wordt gefraudeerd en dat zij er eenvoudigweg illegaal en tegen betaling kunnen worden verkregen. Aldus dient de bewijswaarde van dit stuk danig te worden gerelativeerd. Deze vaststellingen maken, samen met de vaststelling dat de dreigbrief en de overlijdensakte niet worden neergelegd in het kader en ter ondersteuning van geloofwaardige verklaringen, dat aan deze stukken geen bewijswaarde kan worden toegekend.

De documenten die benevens de reeds hoger besproken stukken (de overlijdensakte, de (dreig)brieven van AAH en de lijst) worden neergelegd, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet dienstig worden weerlegd of betwist, geen afbreuk doen aan het voorgaande.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde problemen en vrees voor vervolging.

Verzoeker laat de bestreden beslissing tot slot volledig ongemoeid waar gesteld wordt:

"Volledigheidshalve dient aan dit alles te worden toegevoegd dat de asielaanvraag van uw zus (A.Z.A.R.) en haar echtgenoot (A.A.R.A.) volledig los staat van uw asielaanvraag. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat uw problemen en de reden waarom u Irak verlaten heeft op directe wijze ook maar iets te maken hebben met de redenen waarom zij vertrokken zijn uit Irak. U bevestigt ook zelf dat uw problemen in Irak niets te maken hebben met de problemen van uw zus en de reden waarom zij en haar echtgenoot besloten het land te verlaten (CGVS, p. 3). Uw zus en haar echtgenoot dienden een eigen asielaanvraag in op basis van eigen persoonlijke motieven (...)"

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze niet aanvecht, onverminderd gehandhaafd.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.3. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven en de elementen die hem eigen zijn, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

De commissaris-generaal oordeelt op basis van de informatie in het administratief dossier (map 'landeninformatie') omtrent de veiligheidssituatie in Bagdad daarnaast dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door een aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

In dit kader kan vooreerst worden opgemerkt dat geen van de partijen betwist dat de situatie in Irak momenteel wordt gekenmerkt door een gewapend conflict. *In casu* is het voor de verdere beoordeling dan ook niet noodzakelijk te onderzoeken of dit gewapend conflict een binnenlands en/of een internationaal gewapend conflict betreft.

Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt echter slechts bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurige geweld in een aan de gang zijnde gewapend conflict in het land of de regio van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of de betrokken regio, aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige schade (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>, §§ 28, 32-40, 43-44; HvJ 30 januari 2014, C 285/12, *Diakité / het Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen*, § 30; EHRM, *NA v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 115; EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226, en EHRM, *J.H. v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 48839/09, 20 december 2011, § 54).

Uit zowel de door verweerder neergelegde (rechtsplegingsdossier, stuk 8) als de in het administratief dossier opgenomen (map 'landeninformatie') informatie, die door verzoeker overigens op generlei wijze wordt weerlegd of betwist, blijkt in dit kader dat het geweld dat in Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds.

Het gros van de terroristische aanslagen is toe te schrijven aan IS. De acties van deze organisatie zijn hoofdzakelijk op burgers gericht. Daarbij wordt voornamelijk, doch niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad geviséerd, en dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS in Bagdad is echter veranderd. Er vinden nauwelijks nog gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders plaats. Hoewel IS de voorbije maanden enkele aanvallen uitvoerde waarbij militaire tactieken werden gehanteerd, blijkt uit de voormelde informatie dat zulke incidenten uitzonderlijk blijven. Wel pleegt IS sporadisch zware aanslagen. Zo vond er op 3 juli 2016 in de wijk Karrada een aanslag plaats met een groot aantal burgerslachtoffers. Daarnaast vinden er frequente, vaak minder zware aanslagen plaats.

Uit de informatie blijkt voorts dat Bagdad geenszins wordt belegerd door IS. De verdediging van Bagdad geniet een hoge prioriteit en er zijn geen aanwijzingen dat IS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. IS komt in Irak integendeel meer en meer onder druk te staan. Het actuele doel van IS in het conflict om Bagdad bestaat er dan ook eerder in om de Iraakse autoriteiten te dwingen een zo groot mogelijk deel van leger en politie in en rond de hoofdstad te binden en om op deze wijze de aanvalscapaciteit van de strijdkrachten elders in Irak te beperken. Het komt in Bagdad bijgevolg niet of nauwelijks tot open gevechten en er is geenszins sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS en het Iraakse leger.

Het offensief dat IS sedert 2014 voert in Irak heeft, onder meer in Bagdad, wel geleid tot de mobilisatie van de sjiitische milities. De aanwezigheid van deze milities in Bagdad heeft ervoor gezorgd dat IS minder (zware) terroristische aanslagen pleegt. Wel blijkt dat deze milities, samen met criminele bendes en met militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen om hiervan slachtoffer te worden. Soennieten die afkomstig zijn uit andere regio's van Irak (IDP's) en sommigen uit de zuidelijke voorsteden van Bagdad worden daarbij meer geviséerd dan de andere soennieten in Bagdad.

De recente betogingen, de toegenomen politieke instabiliteit en de sociale onrust hebben een negatieve impact op de veiligheidssituatie in Bagdad.

Niettegenstaande het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om Bagdad te verlaten.

De provincie Bagdad heeft een oppervlakte van 4.555 vierkante kilometer en telt meer dan 7.000.000 inwoners, waarvan 87% in Bagdad-stad woont en 13% in een landelijke omgeving. De bevolking bestaat volgens de laatste beschikbare cijfers voor 70% uit sjiieten en voor 29% uit soennieten. Het geweld in Bagdad is verspreid over het gehele grondgebied van de provincie en er zijn geen duidelijk veiligere of onveiligere zones binnen Bagdad. Er zijn, met uitzondering van de internationale zone, geen wijken die gevrijwaard blijven van geweld.

De impact van het geweld op het dagelijkse leven van de burgers in Bagdad is gemengd. Enerzijds worden de burgers er wel gehinderd door de aanslagen en mensenrechtenschendingen en worden verplaatsingen bemoeilijkt door de talrijke controles. Anderzijds is het openbare leven in Bagdad niet stilgevalen, blijven de infrastructuur, het verkeer, het bedrijfsleven en de publieke sector er verder functioneren en is Bagdad, ondanks de veiligheidsrisico's en de frequente problemen met de infrastructuur, een functionerende grootstad.

Bagdad is, zoals reeds hoger werd opgemerkt, geen belegerde stad. De bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, enz. blijven geopend. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in de stad gestegen en hebben veel inwoners het daardoor moeilijker om financieel rond te komen. In februari 2015 werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgangsverbod in Bagdad opgeheven. Voor de eerste keer sinds lange tijd waren er in dit jaar tijdens de ramadan weer restaurants de hele nacht geopend. Verder is er in Bagdad gezondheidszorg voorhanden, ook al staat deze door een aantal factoren onder druk. De scholen zijn in Bagdad verder geopend, het schoolbezoek ligt er tamelijk hoog en het schoolbezoek blijft er stabiel sedert 2006. De verkeerswegen in Bagdad zijn open en de internationale luchthaven van Bagdad is operationeel. De Iraakse autoriteiten hebben, hierin bijgestaan door de sjitische milities, bovendien nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad. Diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN, blijven aanwezig in de hoofdstad.

Wat de bevolking in Bagdad-stad en –provincie betreft, blijkt uit de voormelde informatie dat er zich ongeveer 100.690 ontheemde gezinnen (604.804 personen) bevinden op het grondgebied van de provincie Bagdad. Het merendeel van de ontheemden verblijft bij gastgezinnen of in huurwoningen. Een minderheid verblijft in kampen, scholen, religieuze gebouwen of informele nederzettingen. Het aantal IDP's met oorsprong Bagdad die in de provincie zelf of elders hun toevlucht zochten bedraagt 65.508 personen. Bagdad vangt aldus grote vluchtelingenstromen op en de Bagdadi's zelf zijn niet massaal gevlucht. Deze vaststelling kan als een indicatie gezien worden dat de Irakezen en de Bagdadi's zelf van oordeel zijn dat zij in de stad Bagdad actueel geen reëel risico lopen op ernstige bedreiging.

Gelet op het geheel van de voormelde elementen, dient te worden besloten dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf oktober tweeduizend zestien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS